

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CVII. — Wydana i rozesłana dnia 29. grudnia 1899.

Treść: 255. Ustawa o urządzeniu plac sług rządowych czynnych należących do kategorii posługaczy.

255.

Ustawa z dnia 26. grudnia 1899, o urządzeniu plac sług rządowych czynnych nale- żących do kategorii posługaczy.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam
co następuje:

§. 1.

Słudzy rządowi do kategorii posługaczy nale-
żący, bezpośrednio z funduszków państwa wynagra-
dzani, do których odnoszą się ustawy z dnia 15.
kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 49, i z dnia 26. maja
1889, Dz. u. p. Nr. 86, pobierają następujące płace
stałe:

1. pensję,
2. dodatek z powodu dawności służby,
3. dodatek służbowy,
4. mundur lub odpowiednią kwotę pieniężną.

I. Pensye i dodatki z powodu dawności służby.

Rozdział I.

§. 2.

Pensye posługaczy oznaczonych w §. 1 z wy-
jątkiem tych, którzy są wymienieni w §§. 5 i 6,
ustanawia się w czterech klasach, jak następuje:

I. klasa	700 zł.
II. „	600 „
III. „	500 „
IV. „	400 „

§. 3.

Ministrowie dotyczących wydziałów postana-
wiają drogą rozporządzenia o zaliczeniu sług do
czterech klas pensyi i oznaczają szczególne wymogi
do osiągnięcia wyższej klasy pensyi.

§. 4.

Dodatki z powodu dawności służby ustanawia
się w kwocie 50 zł. za każde pięć lat wysłużonych
w służbie cywilnej rządowej w charakterze stałym i
takowe są wliczalne do emerytury.

Kwota dodatku z powodu dawności służby nie
może przenosić sumy 100 zł.

O tem, czy dodatki z powodu dawności służby
już się należą, rozstrzyga bez względu na klasę pen-
syi cały czas służby w charakterze stałym, choćby
nawet spędzonej przed wejściem w wykonanie usta-
wy niniejszej, tak, że i przy posunięciu do wyższej
klasy pensyi, uzyskany już dodatek z powodu daw-
ności służby pozostaje w mocy a względnie, że czas
służby spędzony w poprzedzających klasach pensyi
będzie policzony przy wymierzaniu dodatków z po-
wodu dawności służby.

Czas służby spędzonej w c. k. straży skarbo-
wej liczy się przy przyznawaniu dodatków z powodu
dawności służby.

Rozdział II.

§. 5.

Co do członków umundurowanej straży bez-
pieczeństwa, należących do kategorii szeregowców,
członków straży policyjnej cywilnej i agentów poli-
cyjnych, obowiązują pod względem wymiaru pensyi
i dodatków z powodu dawności służby, następujące
szczególne postanowienia.

Pensye wynoszą:

1. Dla inspektora wyższej płacy (I. klasy)	700 zł.
2. Dla inspektora niższej płacy (II. klasy)	600 „
3. Dla strażnika wyższej płacy (I. klasy), względnie dla starszego strażnika i dla ajenta policyjnego wyższej płacy (I. klasy)	500 „
4. Dla strażnika i ajenta policyjnego niższej płacy (II. klasy)	450 „

Dodatki z powodu dawności służby policzalne do emerytury, ustanawia się w następujący sposób:

po skończeniu 3. roku służby w kwocie	30 zł.
„ „ 6. „ „ „ „	60 „
„ „ 9. „ „ „ „	90 „
„ „ 12. „ „ „ „	120 „
„ „ 16. „ „ „ „	160 „
„ „ 20. „ „ „ „	200 „
„ „ 25. „ „ „ „	250 „

Czas służby, który ci słudzy spędzili w charakterze stałym w cywilnej służbie rządowej przed wejściem w wykonanie ustawy niniejszej, liczy się przy wymierzaniu dodatków z powodu dawności służby.

Czas służby spędzonej w straży skarbowej liczy się przy przyznawaniu dodatku z powodu dawności służby.

Rozdział III.

§. 6.

Pensya tych posługaczy zakładów pocztowych i telegraficznych, tymczasowo lub stale mianowanych, do których odnosi się ustawa z dnia 26. maja 1889, Dz. u. p. Nr. 86, ustanawia się w trzech klasach, każda klasa o trzech stopniach pensyi, jak następuje:

I. klasa .	1. stopień	700 zł.
	2. „	650 „
	3. „	600 „
II. klasa .	1. stopień	600 zł.
	2. „	550 „
	3. „	500 „
III. klasa .	1. stopień	500 zł.
	2. „	450 „
	3. „	400 „

§. 7.

Z niższych stopni pensyi do wyższych w obrębie tej samej klasy pensyi. przenosi się sługi przez posuwanie stopniowe.

Słudzy zakładu pocztowego i telegraficznego, którzy doszli do 1. stopnia I. klasy pensyi, mają

prawo do dodatków z powodu dawności służby, które ustanawia się w kwocie 50 zł. za każde 5 lat wysłużonych w stopniu pensyi wynoszącym 700 zł. i dodatki te liczą się do emerytury.

Kwota dodatków z powodu dawności służby nie może przewyższać sumy 100 zł.

§. 8.

Minister handlu postanawia drogą rozporządzenia o zaliczeniu sług do trzech klas pensyi i oznacza szczególne wymogi posunięcia się do wyższych klas pensyi.

Sług zaliczać należy do trzech klas pensyi w ten sposób, żeby przez to, bez naruszenia postanowień obowiązujących przepisów porządkowo-karnych, zawsze zapewnionem było sługom stopniowe posunięcie się w obrębie tej samej klasy pensyi na wyższy stopień pensyi najpóźniej po pięciu latach służby spędzonych na niższym stopniu pensyi.

Dodatek służbowy.

§. 9.

Dodatek służbowy wymierza się podług czterech klas miejscowości, oznaczonych w §. 10 ustawy z dnia 15. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 47, dla urzędników rządowych i wynosi:

dla I. klasy miejscowości 50 procentów pensyi,
dla II. klasy miejscowości 30 procentów pensyi,
dla III. klasy miejscowości 25 procentów pensyi,
dla IV. klasy miejscowości 20 procentów pensyi.

§. 10.

Tym sługom, którzy używają mieszkania w naturze, wypłacać należy dodatek służbowy w połowie tej kwoty, która by się im w razie przeciwnym należała.

Nie uszczupla się dodatku służbowego w tych przypadkach, gdy mieszkanie w naturze daje się z przyczyn służbowych.

Mundur.

§. 11.

Szczegółowe przepisy o należnem według §. 1 dostawianiu munduru albo odpowiedniej kwoty za mundur, wydane będą drogą rozporządzenia.

Postanowienia przejściowe i końcowe.

§. 12.

Przy zaliczaniu do poszczególnych klas pensyi, które nastąpi w wykonaniu ustawy niniejszej, trzy-

mać się należy tej zasady, że ogólna, do emerytury policzalna płaca żadnego sługi nie może wynosić mniej jak ta, do której już doszedł w czasie wejścia w wykonanie rozporządzenia cesarskiego z dnia 19. sierpnia 1899, Dz. u. p. Nr. 159.

Jeżeliby sługa na zasadzie ustawy niniejszej otrzymał tytułem pensyi, dodatku służbowego i dodatków z powodu dawności służby ogółem mniej aniżeli jego dochody tytułem pensyi lub płacy rocznej, dodatku służbowego i dodatków z powodu dawności służby wynosiły w chwili wejścia w wykonanie rozporządzenia cesarskiego z dnia 19. sierpnia 1899, Dz. u. p. Nr. 159, wyrównać mu należy tę różnicę dodatkiem niepoliczalnym do emerytury, który w miarę posuwania sługi na wyższe dochody należy mu odejmować.

§. 13

Przy posunięciu na wyższą pensyę, jakoteż przy osiągnięciu dodatków z powodu dawności służby ustanowionych w niniejszej ustawie, dodatki osobiste należy stosownie do istniejących przepisów zmniejszyć a względnie odjąć; przytem jednak nie należy brać w rachubę dodatków służbowych.

§. 14

Ustawa z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74, stosuje się do sług, których place urzęda ustawa niniejsza, jakoteż do wdów i sierot po nich.

§. 15.

Upoważnia się Rząd, żeby w miarę szczególnych stosunków, przyznawał poszczególnym kategoriom sług wyjątkowo place wyższe od tych, które są ustanowione w niniejszej ustawie.

§. 16.

Sług prowizorycznie mianowanych i pomocników sług, z funduszów państwa placę pobierających, ubezpieczyć należy na wypadek choroby w myśl ustawy z dnia 30. marca 1888, Dz. u. p. Nr. 33.

Ubezpieczenie można zaniechać w tym razie, jeżeli sługom prowizorycznie mianowanym i pomocnikom sług zapewnione są przynajmniej świadczenia minimalne, w §§. 6 i 8 ustawy z dnia 30. marca 1888, Dz. u. p. Nr. 33 przepisane.

§. 17.

Wszelkie ustawy i rozporządzenia sprzeczne z ustawą niniejszą tracą moc swoją od dnia wejścia w wykonanie niniejszej ustawy.

§. 18.

Wykonanie ustawy niniejszej, która wchodzi w wykonanie od dnia 1. stycznia 1900, poruczam całemu Memu Ministerstwu.

Wallsee, dnia 26. grudnia 1899.

Franciszek Józef r. w.

Wittek r. w.

Weltersheimb r. w.

Chłędowski r. w.

Blumfeld r. w.

Stummer r. w.

Jorkasch r. w.

Stibral r. w.

Schrott r. w.

Berndt r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1900 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały rocznik 1900, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba zarazem złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż wydawnictwo to posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający odrazu całe dziesięciolecie lub kilka dziesięcioleci Dziennika ustaw państwa w języku niemieckim, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 50 K	Za dziesięciolecie 1879 do 1888 włącznie . . . 40 K
" " 1859 " 1868 " . . . 24 " "	" " 1889 " 1898 " . . . 60 "
" " 1869 " 1878 " . . . 32 "	
Za pięć dziesięcioleci 1849 do 1898 włącznie . . . 180 K	
Za dziesięciolecia 1870 " 1899 " . . . 120 "	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 32 K	Za dziesięciolecie 1890 do 1899 włącznie . . . 60 K
" " 1880 " 1889 " . . . 40 "	
Za dziesięciolecia 1870 do 1899 włącznie . . . 120 K.	

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik 1849 za . . . 4 K 20 h	Rocznik 1866 za . . . 4 K 40 h	Rocznik 1883 za . . . 5 K — h
" 1850 " . . . 10 " 50 "	" 1867 " . . . 4 " — "	" 1884 " . . . 5 " — "
" 1851 " . . . 2 " 60 "	" 1868 " . . . 4 " — "	" 1885 " . . . 3 " 60 "
" 1852 " . . . 5 " 20 "	" 1869 " . . . 6 " — "	" 1886 " . . . 4 " 60 "
" 1853 " . . . 6 " 30 "	" 1870 " . . . 2 " 80 "	" 1887 " . . . 5 " — "
" 1854 " . . . 8 " 40 "	" 1871 " . . . 4 " — "	" 1888 " . . . 8 " 40 "
" 1855 " . . . 4 " 70 "	" 1872 " . . . 6 " 40 "	" 1889 " . . . 6 " — "
" 1856 " . . . 4 " 90 "	" 1873 " . . . 6 " 60 "	" 1890 " . . . 5 " 40 "
" 1857 " . . . 5 " 70 "	" 1874 " . . . 4 " 60 "	" 1891 " . . . 6 " — "
" 1858 " . . . 4 " 80 "	" 1875 " . . . 4 " — "	" 1892 " . . . 10 " — "
" 1859 " . . . 4 " — "	" 1876 " . . . 3 " — "	" 1893 " . . . 6 " — "
" 1860 " . . . 3 " 40 "	" 1877 " . . . 2 " — "	" 1894 " . . . 6 " — "
" 1861 " . . . 3 " — "	" 1878 " . . . 4 " 60 "	" 1895 " . . . 7 " — "
" 1862 " . . . 2 " 80 "	" 1879 " . . . 4 " 60 "	" 1896 " . . . 7 " — "
" 1863 " . . . 2 " 80 "	" 1880 " . . . 4 " 40 "	" 1897 " . . . 15 " — "
" 1864 " . . . 2 " 80 "	" 1881 " . . . 4 " 40 "	" 1898 " . . . 6 " — "
" 1865 " . . . 4 " — "	" 1882 " . . . 6 " — "	" 1899 " . . . 10 " — "

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 dostać można po tej samej, cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa będzie można dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki od roku 1849 wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem ułatwione zostało uzupełnianie niekompletnych roczników Dziennika ustaw państwa i zestawianie pojedynczych części podług materyi.